

Kitty Peterson A Její Rodiče

To jsou mí rodiče Bedřich Teltscher a Hertha Teltscherová (rozená Abelesová) s mou sestrou Kitty Petersonovou (rozenou Teltscherovou) v Šanghaji ve 40. letech 20. století.

Můj otec byl předvolán emigrační kanceláří v roce 1940, kde mu řekli, aby opustil Protektorát (Protektorát Čechy a Morava) a Říši do jednoho týdne. Nevím, proč se to stalo, ale rozhodně nám to zachránilo život. S otcem jsem se o tom později bavila a on řekl, že také neví proč. Otec byl velice dobročinný člověk a já myslím, že někdy pravděpodobně někomu pomohl, kdo se později dostal do zvláštní pozice ve vztahu k Němcům a na oplátku pomohl nám.

Nebylo jednoduché opustit po začátku 2. světové války Protektorát. Bylo nemožné získat vízum kteréhokoliv ze spojeneckých států, pokud jste se nacházeli na německém území. Na světě bylo pouze jedno místo, kam bylo možné jet s J-pasem – Šanghaj. Potřebovali jste pouze nějaké peníze. Nevím, možná existovaly nějaké organizované transporty do Šanghaje, ale mí rodiče jeli na vlastní pěst. Peníze jsme dostali od bratrů mého otce, kteří předtím odjeli do Anglie. Jeli jsme vlakem do Opatije v Itálii a čekali tam na člun do Šanghaje, který se vypravoval pouze jednou měsíčně. Takže jsme tam strávili téměř měsíc.

Během té doby se na mě usmálo štěstí, protože jsem dostala certifikát ke studiu v Palestině. Dostala jsem ho od strýčka Richarda, který ho pro mě v Anglii sehnal. Poslal mi ho do Itálie poštou. Takže jsem měla možnost studovat v Palestině, což bylo lepší než jít do ghetta v Šanghaji. Palestina byl pod britským mandátem a já tam nemohla jet s J-pasem. Někdo nám přesto řekl, že ve Fiume je starý německý konzul, který je velice slušný a dává Židům pasy bez písmene „J“. Jela jsem tam s otcem. Řekli jsme mu, že jsem překročila ilegálně hranici do Jugoslávie a pak do Itálie a on mi opravdu dal nový pas. Jela jsem do Jeruzaléma studovat biologii a rodiče jeli s mou sestrou do Šanghaje.

O životě rodičů v Šanghaji toho moc nevím, protože jsme nebyli dlouho v kontaktu. Víím, že tam neměli lehký život. Matka musela všechno dělat sama. Otevřela si spolu s další židovskou ženou obchod. Maminka doma pekla pro obchod koláče. Jejich životní podmínky byly velmi tvrdé, neměli

například tekoucí vodu.

Má sestra pracovala v Šangaji jako sekretářka. Po válce se tam seznámila se svým budoucím manželem, byl to člen obchodního loďstva, a odjela s ním do Ameriky. Mí rodiče odjeli do Ameriky brzy poté. Měli možnost jet zpátky do Československa, ale nakonec se rozhodli pro USA. Jsem za to opravdu ráda, protože za komunismu tu byl těžký život. Sestra nejdříve pracovala v Americe jako sekretářka. Pak se jí narodila dcera Janice, se kterou zůstala doma. Žije dnes v jedné vesnici poblíž San Franciska.